

Chambre des Représentants

SESSION 1965-1966

2 FÉVRIER 1966

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois coordonnées
sur les pensions de réparation.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Nous nous référons à l'Exposé général du Budget des Recettes et Dépenses pour l'exercice 1966, qui contient le passage suivant sous la rubrique : Victimes de la guerre.

« Conformément à la Déclaration gouvernementale, un effort spécial sera également consenti pour les victimes de la guerre. Un groupe de travail a été constitué le 5 novembre 1965, comprenant des délégués du Gouvernement et du Comité de Contact des associations patriotiques, en vue d'étudier les revendications présentées par les victimes de la guerre. »

En vue de faciliter le travail de cette Commission et de rencontrer les choix que le Gouvernement préconise, il est nécessaire de traduire sous forme de propositions de loi un certain nombre de revendications des victimes de la guerre.

Aussi convient-il de déposer à nouveau la proposition n° 250/1 du 21 décembre 1961 devenue caduque par suite de la dissolution des Chambres, tout en apportant au texte présenté les correctifs rendus nécessaires par la loi du 7 juillet 1964.

De quoi s'agit-il ?

La proposition de loi apporte quelques modifications aux lois coordonnées sur les pensions de réparation, en ce qui concerne les pensions des invalides militaires du temps de guerre et de leurs veuves et orphelins, dans le but de mettre fin à certaines inégalités qui ne peuvent se justifier dans une loi qui tend à réparer des affections identiques, contractées au cours et à la suite de l'accomplissement d'un même devoir patriotique.

*Modification de l'article 9
des lois coordonnées.*

Il est prévu à l'article 9, § 2, que lorsque le requérant visé soit à l'article 6, soit à l'article 8 des lois coordonnées

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1965-1966

2 FEBRUARI 1966

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de gecoördineerde wetten
op de vergoedingspensioenen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Wij verwijzen naar de Algemene Toelichting van de Begroting van Ontvangsten en uitgaven voor het dienstjaar 1966, waarin onder de titel « Oorlogsslachtoffers » de volgende passage voorkomt :

« Overeenkomstig de regeringsverklaring zal eveneens een speciale inspanning gedaan worden voor de oorlogsslachtoffers. Op 5 november 1965 werd een werkgroep samengesteld waarin afgevaardigden van de Regering en van het Contactcomité van de vaderlandse verenigingen zetelen met het oog op het bestuderen van het eisenprogramma van de oorlogsslachtoffers. »

Ten einde de taak van die Commissie te vergemakkelijken en tegemoet te komen aan de door de Regering uitgesproken voorkeur, is het nodig een aantal eisen van de oorlogsslachtoffers in de vorm van wetsvoorstellen te verwerken.

Derhalve behoort het wetsvoorstel n° 250/1 van 21 december 1961, dat door de ontbinding van de Kamers vervallen is, opnieuw te worden ingediend, met dien verstande, dat aan de voorgestelde tekst ingevolge de wet van 7 juli 1964 noodzakelijk geworden verbeteringen moeten worden aangebracht.

Waarover gaat het ?

Het voorstel brengt enkele wijzigingen aan in de gecoördineerde wetten betreffende de vergoedingspensioenen, wat betreft de pensioenen van de militaire invaliden uit oorlogstijd en van hun weduwen en wezen, om een einde te maken aan enkele ongelijkheden die niet te verantwoorden zijn in een wet die ten doel heeft gelijkaardige aandoeningen te vergoeden, die tijdens en ten gevolge van de vervulling van een zelfde vaderlandse plicht werden opgelopen.

*Wijziging van artikel 9
van de gecoördineerde wetten.*

Artikel 9, § 2, bepaalt dat, wanneer de bij artikel 6 of bij artikel 8 van de gecoördineerde wetten van 5 oktober

du 5 octobre 1948, a atteint l'âge de 30 ans au moment du fait dommageable et lorsqu'il a introduit sa demande de réparation en dehors des délais prévus par ces articles, il est déduit de l'invalidité attribuée, conformément au § 1er de l'article 9, à chaque mutilation, impotence ou infirmité, un nombre de degrés prévu au tableau figurant à l'article 9, § 2. Cette réduction qui atteint donc chaque affection, va de 5 à 50 degrés et varie suivant l'âge du requérant, au moment du fait dommageable et le délai qui s'est écoulé entre la fin des délais légaux et l'introduction de la demande de pension de réparation.

Pourquoi un invalide âgé de plus de 30 ans au moment du fait dommageable doit-il, dans certains cas prévus par la loi, être frappé d'une pénalité ?

Pourquoi créer deux catégories d'invalides : les moins de 30 ans et les plus de 30 ans ?

A-t-on fait une différence de traitement et de conditions, lorsqu'il s'est agi de les rappeler sous les armes pour la mobilisation et pour la guerre ?

Si pour certaines raisons personnelles, un requérant âgé de 30 ans ou plus lors du fait dommageable, a attendu un certain nombre d'années avant d'introduire sa demande de pension de réparation, est-ce là un motif pour le pénaliser alors que si un degré d'invalidité lui est reconnu, il a, en fait, réalisé une économie au profit de l'Etat ?

L'application du § 2 de l'article 9, est particulièrement défavorable aux grands invalides ayant plusieurs affections.

Exemple : un invalide de guerre obtient une pension pour 3 affections qui donnent respectivement droit à 25, 20 et 15 %.

1) sans réduction suivant l'article 9, § 2 : la pension totale atteint 55 %;

2) avec réduction de 20 % (par ex.) suivant l'article 9, § 2 :

1re affection : 25 % — 20 % = 5 %;
2me affection : 20 % — 20 % = 0 %;
3me affection : 15 % — 20 % = 0 %, soit au total 5 %.

Il en résulte donc, dans l'exemple envisagé, que par suite de l'application de l'article 9, § 2, le requérant n'obtiendra pas de pension alors que son invalidité réelle atteint 55 %.

La suppression de l'article 9, § 2, apparaît, dès lors, nécessaire.

Modification de l'article 13.

Les lois coordonnées sur les pensions de réparation ne permettent la reconnaissance de la qualité de grand invalide que lorsque l'invalidité atteint 100 % et lorsque les conditions suivantes sont remplies :

1) lorsqu'il s'agit de séquelles de blessures de guerre ou d'accidents au sens de l'article 4 : bénéficier de 100 % pour invalidités multiples, dont l'une atteint 80 % au moins.

2) lorsqu'il s'agit de séquelles de blessures ou d'accidents autres que celles définies à l'article 4 : bénéficier de 100 % pour invalidités multiples, dont l'une atteint 80 % au moins et de l'indemnité pour amputation ou pour l'aide d'une tierce personne;

3) lorsqu'il s'agit de maladies : bénéficier de 100 % pour une seule affection dont le n° figure à l'article 13, 1°, et de l'indemnité spéciale pour l'aide d'une tierce personne.

1948 bedoelde aanvrager op 't ogenblik van het schadelijk feit de leeftijd van 30 jaar heeft bereikt en wanneer hij zijn aanvraag om vergoeding buiten de in die artikelen gestelde termijnen heeft ingediend, van de invaliditeit welke overeenkomstig § 1 van artikel 9, voor elke vermindering, impotentie of lichaamsgebrek is toegekend, een aantal graden wordt afgetrokken volgens de gegevens van de tabel in artikel 9, § 2. Zulke vermindering, die dus elke aandoening treft, gaat van 5 tot 50 graden en verschilt volgens de leeftijd van de aanvrager op 't ogenblik van het schadelijk feit en de tijd die verstreken is tussen het einde van de wettelijke termijnen en de indiening van de aanvraag tot het bekomen van een vergoedingspensioen.

Waarom moet een invalide, die ouder was dan 30 jaar op het ogenblik van het schadelijk feit, in bepaalde, door de wet bedoelde gevallen, worden gestraft ?

Waarom twee categorieën van invaliden : die beneden 30 jaar en die boven 30 jaar ?

Heeft men een verschil in de behandeling en in de voorwaarden gemaakt wanneer ze onder de wapens werden geroepen voor de mobilisatie en voor de oorlog ?

Indien een aanvrager, die 30 jaar of ouder was op het ogenblik van het schadelijk feit, om persoonlijke redenen een aantal jaren gewacht heeft om zijn aanvraag om een vergoedingspensioen in te dienen, kan dit gelden om hem te straffen, ofschoon hij in feite, indien erkend wordt dat hij een bepaalde invaliditeitsgraad heeft, een besparing ten voordele van de Staat heeft verwezenlijkt ?

De toepassing van § 2 van artikel 9 is bijzonderlijk nadelig voor de groot-invaliden die aan verscheidene kwalen lijden.

Voorbeeld : een oorlogsinvalide bekomt een pensioen voor 3 aandoeningen die respectievelijk recht geven op een percentage van 25, 20 en 15 %.

1) zonder vermindering volgens artikel 9, § 2 : het totale pensioen beloopt 55 %.

2) met vermindering van 20 % (b.v.) volgens artikel 9, § 2 :

1° aandoening : 25 % — 20 % = 5 %;
2° aandoening : 20 % — 20 % = 0 %;
3° aandoening : 15 % — 20 % = 0 %, zijnde samen 5 %.

In het beschouwde geval vloeit daar dus uit voort dat, ten gevolge van de toepassing van artikel 9, § 2, de aanvrager geen pensioen zal bekomen, ofschoon zijn werkelijke invaliditeitsgraad 55 % bedraagt.

De opheffing van artikel 9, § 2, lijkt derhalve noodzakelijk.

Wijziging van artikel 13.

Ingevolge de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen is de erkenning als groot-invalide slechts mogelijk voor zover de invaliditeit 100 % bereikt en de volgende voorwaarden vervuld zijn :

1) wanneer het de nasleep betreft van oorlogskwetsuren of ongevallen in de zin van artikel 4 : een invaliditeit van 100 % genieten wegens verscheidene invaliditeiten, waarvan een ten minste 80 % bereikt;

2) wanneer het de nasleep betreft van andere kwetsuren of ongevallen dan die bij artikel 4 bepaald : een invaliditeit van 100 % genieten wegens verscheidene invaliditeiten, waarvan een ten minste 80 % bereikt en de vergoeding voor amputatie of voor hulp van een derde persoon;

3) wanneer het ziekten betreft : een invaliditeit van 100 % genieten voor een enkele aandoening waarvan het nummer voorkomt in artikel 13, 1°, en de bijzondere vergoeding voor hulp van een derde persoon.

Nous estimons que l'invalidé à 100 %, que ce soit pour une invalidité unique ou multiple, est un invalide à 100 % et que le bénéfice du statut des grands mutilés et invalides doit lui être accordé.

Certes, le blessé est méritant, mais le malade l'est tout autant, car c'est au service de la Patrie qu'ils ont tous deux contracté leur invalidité.

En outre, le malade a généralement des frais beaucoup plus importants que le blessé.

Nous pensons que le bénéfice du statut spécial doit être accordé d'office à tous ceux dont l'invalidité est fixée à 100 %.

Suppression de l'article 14.

Cet article n'a plus de justification si l'article 13 est modifié comme nous le proposons ci-avant.

Modification de l'article 16.

A l'occasion de la révision périodique, sont seules réexaminées les affections à pourcentage d'invalidité.

Nous estimons que l'O. M. L. devrait revoir également les affections à 0 % et reconnues. Sinon, l'intéressé doit solliciter la réouverture de son dossier du chef d'aggravation, avec les conséquences qui peuvent en résulter.

Modification de l'article 21.

L'article 1er, § 3, de la loi du 24 avril 1958 a accordé, sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation.

Il a prévu, en particulier, que ne pouvaient prétendre à la pension, les veuves dont le mariage n'a pas duré un an au moins.

Il s'agit là d'une condition arbitrairement fixée dans la loi et d'une pénalisation, dont nous demandons le retrait.

D'autre part, la loi du 24 avril 1958 fixe dans une mesure que nous ne pouvons admettre, le taux de la pension accordée aux veuves mariées après le fait dommageable, ainsi qu'aux orphelins conçus après le même fait; c'est pourquoi, nous sollicitons en faveur des intéressés, l'octroi d'une pension au même taux que celui accordé aux veuves avant le fait dommageable.

Par ailleurs, les veuves 1914-1918 peuvent obtenir une pension de réversion, sans qu'il y ait relation de cause à effet entre l'invalidité et le décès, pour autant que l'invalidé ait eu au moins 30 % pour blessure avec chevron de blessure ou 60 % pour maladie.

Les veuves des invalides 1940-1945 ne bénéficient pas de cette pension de réversion. Une différenciation aussi nette chez des victimes se trouvant dans la même situation, ne se justifie nullement.

Modification de l'article 1er de la loi du 24 avril 1958.

L'article 22, 3e alinéa, prévoit que la pension de veuve, hors les cas spécifiés, est réduite d'un quart ou de moitié lorsque le décès survient quinze ou vingt-cinq ans après le fait dommageable.

Wij zijn van mening dat een invalide naar rata van 100 %, onverschillig of het een enkele of verscheidene invaliditeiten betreft, een invalide naar rata van 100 % is en dat hij het statuut van groot-verminkte en -invalide moet genieten.

Degene die kwetsuren opliep is ongetwijfeld verdienstelijk, maar dit geldt in dezelfde mate voor de zieke, want beiden zijn invalide geworden in dienst van het Vaderland.

Bovendien brengt een ziekte gewoonlijk veel grotere uitgaven met zich dan de nasleep van een kwetsuur.

Wij zijn de mening toegedaan dat het bijzonder statuut ambtshalve moet toegekend worden aan degenen wier invaliditeit op 100 % is vastgesteld.

Weglating van artikel 14.

Dit artikel is niet meer te verantwoorden indien artikel 13 gewijzigd wordt zoals wij voorstellen.

Wijziging van artikel 16.

Bij gelegenheid van de periodieke herziening worden alleen de aandoeningen met invaliditeitspercentage onderzocht.

Wij menen dat de G. G. D. ook de erkende aandoeningen, waarvan het percentage is vastgesteld op 0 %, zou moeten herzien. Zoniet zou de belanghebbende de heropening van zijn dossier moeten aanvragen wegens verering van zijn toestand, met de gevolgen die daaruit kunnen voortvloeien.

Wijziging van artikel 21.

Artikel 1, § 3, van de wet van 24 april 1958, heeft, onder sommige voorwaarden, een pensioen toegekend aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen.

In het bijzonder werd bepaald dat de weduwen wier huwelijk niet ten minste één jaar heeft geduurd, geen aanspraak kunnen maken op het pensioen.

Wij vragen de intrekking van deze willekeurig in de wet opgenomen voorwaarde, die tevens een bestraffing is.

Daarenboven stelt de wet van 24 april 1958 een voor ons onaanvaardbaar bedrag vast voor de pensioenen welke worden toegekend aan de weduwen die na het schadelijk feit zijn gehuwd alsmede aan de wezen die na datzelfde feit zijn verwekt; wij vragen dan ook dat ten gunste van de belanghebbenden een zelfde pensioen wordt toegekend als wordt verleend aan de weduwen die vóór het schadelijk feit zijn gehuwd.

Voorts hebben de weduwen van 1914-1918 aanspraak op een overdraagbaar pensioen, zonder dat er een oorzakelijk verband moet bestaan tussen de invaliditeit en het overlijden, voor zover aan de invalide ten minste 30 % is toegekend voor verwonding met kwetsuurstreep of 60 % voor ziekte.

De weduwen van de invaliden van 1940-1945 hebben geen recht op dit overdraagbaar pensioen. Een zo grote discriminatie tussen slachtoffers die in dezelfde toestand verkeren is geenszins gerechtvaardigd.

Wijziging van artikel 1 der wet van 24 april 1958.

Artikel 22, 3e lid, bepaalt dat het weduwenpensioen, buiten enkele welbepaalde gevallen, op een vierde of de helft wordt gebracht wanneer het overlijden 15 of 25 jaar na het schadelijk feit plaats heeft.

Pareille disposition est absurde, car chaque individu a un indice de robusticité, de capacité vitale qui lui est propre. De plus, le style de vie menée par les différents intéressés occasionnera à son tour des évolutions différentes. L'absurdité apparaît d'autant plus que l'O. M. L. a tous pouvoirs pour déterminer l'importance des facteurs étrangers (âge, etc.) qui sont intervenus dans la cause du décès.

Nous citerons simplement comme exemple le cas d'un requérant qui contracte son invalidité à l'âge de 20 ans; pour que la veuve puisse bénéficier de la pension complète, toutes autres règles respectées, il faut qu'il décède avant l'âge de 35 ans.

Nous proposons la suppression des dispositions incriminées.

Modification de l'article 1er de la loi du 11 juillet 1960.

Cette loi en son article 1er, § 1er, A, 1° et 2° (qui prévoit une augmentation de la pension des différentes catégories de veuves et d'orphelins de guerre), a exclu de cet avantage les veuves et orphelins du temps de paix (période postérieure à la guerre) qui ont été assimilés aux veuves et orphelins de guerre 1940-1945 par la loi du 9 mars 1953.

Nous demandons l'extension de cet avantage aux veuves et orphelins intéressés.

Modification de l'article 53 des lois coordonnées.

Par la suppression du § 3 de l'article 53, nous proposons l'octroi ou le maintien du droit à la pension de réparation aux Belges qui acquièrent volontairement une nationalité étrangère ou qui perdent la qualité de Belge.

En effet, cette pension représente une reconnaissance sacrée des devoirs accomplis au service de la Patrie natale. Les infirmités dont souffre une victime de la guerre sont la conséquence des services patriotiques rendus à la Belgique.

Par ailleurs, les articles 50 et 51 accordent la pension à des étrangers ayant servi la Belgique, et qui ne sont pas astreints à acquérir la nationalité belge pour en bénéficier.

Een dergelijke bepaling is ongerijmd, want het staat toch vast dat de lichaams- en levenskrachten van persoon tot persoon verschillen. Bovendien kan de levenswijze van iedere belanghebbende na het schadelijk feit op haar beurt tot een verschillende ontwikkeling leiden. Deze bepalingen zijn des te ongerijmder daar alleen de G. G. D. bevoegd is om de omvang te bepalen waarin de externe factoren (leeftijd, enz.) een rol bij het overlijden hebben gespeeld.

Als voorbeeld willen wij hier alleen het geval aanhalen van een aanvrager die op 20-jarige leeftijd invalide is geworden: zijn weduwe zal slechts op een volledig pensioen aanspraak hebben indien hij vóór de leeftijd van 35 jaar overlijdt, waarbij dan nog voldaan dient te zijn aan alle andere desbetreffende voorschriften.

Wij stellen de opheffing van de betwiste bepalingen voor.

Wijziging van artikel 1 van de wet van 11 juli 1960.

Artikel 1, § 1, A, 1° en 2°, van deze wet voorziet in een verhoging van het pensioen der verschillende categorieën oorlogsweduwen en -wezen, maar sluit van dit voordeel de weduwen en wezen uit vrede-tijd (naoorlogse periode) uit, die door de wet van 9 maart 1953 met de weduwen en wezen van de oorlog 1940-1945 gelijkgesteld zijn.

Wij vragen de uitbreiding van dit voordeel tot de betrokken weduwen en wezen.

Wijziging van artikel 53 van de gecoördineerde wetten.

Door de opheffing van § 3 van artikel 53 stellen wij de toekenning of de handhaving voor van het recht op een vergoedingspensioen voor Belgen die vrijwillig een buitenlandse nationaliteit verwerven of de hoedanigheid van Belg verliezen.

Dit pensioen is immers een plechtige erkenning van vaderlandse diensten. De gebreken waaraan een oorlogsslachtoffer lijdt, zijn het gevolg van de uitstekende patriotische diensten welke aan België zijn bewezen.

Bovendien wordt bij de artikelen 50 en 51 het pensioen toegekend aan de vreemdelingen die België hebben gediend en die niet verplicht zijn de Belgische nationaliteit te verwerven om er het voordeel van te kunnen genieten.

A. PARISIS.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

1) Le § 2 de l'article 9 des lois coordonnées sur les pensions de réparation est abrogé.

2) L'alinéa 1er du § 3 du même article est modifié comme suit :

« § 3. — Les invalidités sont rangées dans l'ordre décroissant de leur importance. »

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

1) § 2 van artikel 9 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt opgeheven.

2) Het eerste lid van § 3 van hetzelfde artikel wordt gewijzigd als volgt :

« § 3. — De invaliditeiten worden gerangschikt in de afdalende volgorde van hun belangrijkheid. »

3) Les mots suivants figurant au § 5 du même article sont supprimés :

« sans la réduction prévue au § 2 ».

Art. 2.

A l'article 13, 1er alinéa des mêmes lois coordonnées, les mots « Sous la réserve prévue à l'article 14, » sont supprimés.

Art. 3.

L'article 14 des mêmes lois coordonnées est abrogé.

Art. 4.

L'alinéa 2 de l'article 16 des mêmes lois coordonnées est remplacé par la disposition suivante :

« Elles font l'objet, après cinq ans de la date à laquelle elles ont pris cours, d'une revision périodique, qui porte uniquement sur le degré d'invalidité permanent évalué conformément à l'article 9, même pour les affections reconnues et pour lesquelles aucun pourcentage d'invalidité n'a été accordé. »

Art. 5.

L'article 1er, § 1er, de la loi du 24 avril 1958 accordant sous certaines conditions une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, créant une rente de combattant et de captivité en faveur des combattants, des prisonniers politiques et des prisonniers de guerre de 1940-1945 et réalisant certains ajustements en matière de rente pour chevrons de front est modifié comme suit :

Article 1er. — § 1er. — Peuvent faire valoir leur titre à une pension égale à celle prévue par l'article 22 des lois coordonnées sur les pensions de réparation du 5 octobre 1948 : »

Art. 6.

Le § 3 de l'article 1er de la même loi est abrogé.

Art. 7.

L'alinéa suivant est intercalé entre le 4e et le 5e alinéa de l'article 21 des lois coordonnées sur les pensions de réparation :

« Par dérogation aux dispositions qui précèdent, si l'invalidité reconnue au mari s'élève à 60 % au moins du chef d'affections ou infirmités contractées ou aggravées du fait de la guerre, ou à 30 % du chef de blessures, la veuve a droit à une pension viagère équivalente au tiers du principal de la pension d'invalidité accordée ou susceptible de revenir au défunt, sans que le rapport de causalité soit requis entre la blessure, la maladie ou l'infirmité, pour autant que le mariage soit antérieur au fait dommageable, ou, s'il est postérieur, qu'il ait été contracté dans le délai de 5 ans prévu dans ce cas. »

3) Volgende woorden, die in § 5 van hetzelfde artikel voorkomen, worden weggelaten :

« zonder de bij § 2 voorziene vermindering ».

Art. 2.

In het eerste lid van artikel 13 van dezelfde gecoördineerde wetten worden de woorden « onder het bij artikel 14 voorziene voorbehoud » weggelaten.

Art. 3.

Artikel 14 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt opgeheven.

Art. 4.

Lid 2 van artikel 16 van dezelfde gecoördineerde wetten wordt vervangen door volgende bepaling :

« Zij worden vijf jaar na hun aanvangsdatum periodiek herzien, uitsluitend met betrekking tot de blijvende invaliditeitsgraad, geschat overeenkomstig artikel 9, zelfs voor de erkende aandoeningen waarvoor geen invaliditeitspercentage toegekend werd. »

Art. 5.

Artikel 1, § 1, van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder bepaalde voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde op de wetten op de vergoedingspensioenen, tot het instellen van een strijdersrente en een gevangenschapsrente ten voordele van de strijders, de politieke gevangenen en de krijgsgevangenen van 1940-1945 en ter verwezenlijking van sommige aanpassingen inzake frontstrepn, wordt gewijzigd als volgt :

« Artikel 1. — § 1. — Hebben aanspraak op een pensioen gelijk aan datgene dat is bedoeld in artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen van 5 oktober 1948 : »

Art. 6.

§ 3 van artikel 1 van dezelfde wet wordt opgeheven.

Art. 7.

Volgend lid wordt ingevoegd tussen het 4de en het 5de lid van artikel 21 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen :

« In afwijking van de voorgaande bepalingen heeft de weduwe, indien de erkende invaliditeit van de echtgenoot tenminste 60 % bedraagt uit hoofde van aandoeningen of lichaamsgebreken, opgelopen of verergerd ten gevolge van de oorlog of 30 % uit hoofde van kwetsuren, aanspraak op een lijfrente die gelijkwaardig is aan een derde van de hoofdsom van het invaliditeitspensioen dat toegekend werd aan de overledene of hem zou toegevallen zijn, zonder dat het oorzakelijk verband vereist is tussen de kwetsuur, de ziekte of het lichaamsgebrek, voor zover het huwelijk dagteekent van vóór het schadelijk feit of, indien het later plaats had, voor zover het werd gesloten binnen het in dit geval bepaalde tijdsbestek van vijf jaar. »

Art. 8.

Au 3e alinéa de l'article 22 des mêmes lois coordonnées, les mots : « la pension sera notamment réduite dans ces proportions lorsque le décès a lieu respectivement quinze et vingt-cinq ans après le fait dommageable » sont supprimés.

Art. 9.

A l'article 1er, § 1er, A, de la loi du 11 juillet 1960 majorant le taux des pensions des veuves et orphelins de la guerre 1914-1918, de la guerre 1940-1945 et de la campagne de Corée, élargissant les conditions d'octroi des avantages prévus en faveur de certaines catégories de veuves et d'orphelins, et aménageant certaines dispositions des lois coordonnées sur les pensions de réparation et des lois coordonnées sur les pensions militaires, les 1° et 2°, sont respectivement complétés comme suit :

« soit en vertu de l'article 4 de la loi du 9 mars 1953 ».

Art. 10.

Le § 3 de l'article 53 des lois coordonnées sur les pensions de réparation est abrogé.

21 décembre 1965.

Art. 8.

In het derde lid van artikel 22 van dezelfde gecoördineerde wetten worden de volgende woorden weggelaten : « naar die verhoudingen wordt het pensioen inzonderheid verminderd wanneer de getroffene onderscheidenlijk vijftien en vijfentwintig jaar na het schadelijk feit is overleden ».

Art. 9.

In artikel 1, § 1, A, van de wet van 11 juli 1960 tot verhoging van het bedrag der pensioenen van de weduwen en wezen van de oorlog van 1914-1918, van de oorlog van 1940-1945 en van de veldtocht in Korea, tot uitbreiding van de voorwaarden tot toekenning van de voordelen voorzien ten gunste van sommige categorieën van weduwen en wezen, en tot het aanpassen van sommige bepalingen van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen en van de gecoördineerde wetten op de militaire pensioenen worden n° 1° en n° 2° respectievelijk aangevuld als volgt :

« ofwel krachtens artikel 4 van de wet van 9 maart 1953 ».

Art. 10.

§ 3 van artikel 53 van de gecoördineerde wetten op de vergoedingspensioenen wordt opgeheven.

21 december 1965.

A. PARISIS,
A. SAINTRAINT,
R. GILLET,
L. NAMECHE,
M. JAMINET.